

FULL PARROQUIAL

PARRÒQUIA DE SANT JOAN BAPTISTA

N. 156
Abril 2021

CRIST HA RESSUSCITAT: AL·LELUIA AL·LELUIA

St. Joan

Crist ha ressuscitat. L'Església ho anuncia moltes vegades durant aquesta Vigília Pasqual i no es cansarà de repetir-ho durant aquests dies de Pasqua. Pertot arreu fa ressonar els seus al·leluies, expressió de lloança a Déu, però també d'eufòria, d'alegria, d'entusiasme. Al·leluia!

L'Església està desbordant de goig i per això es posa a cantar. Necessita esplaiar de mil maneres la seva alegria, la seva felicitat: Jesús ha ressuscitat. “

Surrexit Dominus vere, alleluia”. El Senyor ha ressuscitat. De bo de bo! Al·leluia, alegrem-nos.

“És veritat! El Senyor ha ressuscitat!” (Lc 24,34). Amb aquesta fórmula resumeix Lluç l'afirmació decisiva de la nostra fe. El moviment de Jesús hauria conclòs amb el fracàs de la creu i la dispersió dels seus seguidors si no hagués estat per aquest esdeveniment excepcional amb el qual tot va començar de nou. La proclamació de la resurrecció de Jesús és absolutament fonamental i sense ella no hi hauria fe cristiana. I és en la veracitat d'aquesta afirmació on la nostra fe es juga el seu ser o no ser. Perquè, com va assenyalar ja en els primers temps l'apòstol Pau, si Jesús no hagués ressuscitat la predicació seria vana i seríem els homes més dignes de compassió (1 Cor 15, 14.19).

El missatge sobre la resurrecció de Jesús contradiu la nostra experiència diària sobre la mort, que se'ns presenta com una cosa definitiva, sense possibilitat de retorn. És per això que la seva acceptació no ha estat exempta de problemes. Ja en els relats evangèlics podem descobrir petjades dels dubtes i de la incredulitat amb la qual alguns van rebre la notícia. Dos mil anys després d'aquells fets, és possible sostenir raonablement la nostra fe sobre la resurrecció de Jesús? Va ser la resurrecció un esdeveniment real, o es tracta d'una cosa merament simbòlica, d'un mite llegendari? Quines raons podem oferir perquè no se'ns acusi que la nostra fe en la resurrecció de Jesús manca de tot fonament?

La resurrecció de Jesús és un esdeveniment real que va tenir manifestacions històricament comprovades. Es tracta, certament, d'un esdeveniment únic, difícil de reduir a esquemes o conceptes coneguts. Però, malgrat tot, va deixar petjades que encara podem reconèixer i que ens permeten afirmar que la nostra fe en la resurrecció de Jesús no és irracional, sinó que es pot fonamentar sòlidament d'una manera racional. Reflexionarem breument sobre algunes petjades, signes i testimoniatges que ens poden servir per a fonamentar racional i críticament la nostra fe en la resurrecció de Jesús.

—>

L'enigma de l'origen del moviment cristià

És un fet inqüestionable, fins i tot per als historiadors no cristians, que el moviment dels seguidors de Jesús va començar a tenir importància després de la seva mort. De la mateixa manera, és també indubtable que la mort de Jesús en la creu (el caràcter històric de la qual avui ningú discuteix) va significar, de manera immediata, el fracàs de la causa de Jesús i l'abandó i la fugida dels seus seguidors. No obstant això, és també una dada històrica indiscutible el que, poc temps després de la mort de Jesús i de la fugida dels seus seguidors, aquests van tornar i van proclamar amb un entusiasme que res tenia a veure amb el seu abandó anterior, que Jesús havia ressuscitat. Com explicar històricament aquesta situació? D'on van treure els seus seguidors la força per a portar la bona notícia fins als confins de l'Imperi Romà? Un examen històric de l'origen del cristianisme ens condueix inevitablement a la conclusió que una cosa excepcional, com una gran explosió, va esdevenir després del fracàs absolut de la mort en la creu. Quin fet va ser "l'espurna" que, després de la catàstrofe, va desencadenar el desenvolupament del nou moviment? L'única explicació que dóna raó suficient d'aquest espectacular començament és el convenciment dels seguidors de Jesús de que realment havia ressuscitat, la qual cosa va desencadenar el començament del nou moviment. Tal com van succeir els fets, no és raonable sostenir que va ser la fe dels deixebles en Jesús el que va originar la seva fe en la resurrecció, sinó que va ser més aviat l'experiència d'aquests que Jesús vivia el que va desencadenar la nova fe en Jesús. La resurrecció de Jesús va sorprendre completament els seus deixebles i, a més, se situava totalment fora del que aquests raonablement podien esperar. En definitiva, només si la resurrecció va ser una cosa real per als deixebles és possible explicar raonablement els orígens del moviment de Jesús després de la seva mort.

Els primers testimoniats

Els exegetes coincideixen a assenyalar que el text escrit més antic que proclama la resurrecció de Jesús es troba en la primera carta de Pau als Corintis, capítol 15, versicles 3 i següents: "Perquè us vaig transmetre, en primer lloc, la qual cosa al meu torn vaig rebre: que Crist va morir pels nostres pecats, segons les Escriptures; que va ser soterrat, i que va ressuscitar al tercer dia, segons les Escriptures; que es va aparèixer a Cefes i després als Dotze; després es va aparèixer a més de cinc-cents germans alhora, dels quals encara la major part viuen i altres van morir. Després es va aparèixer a Jaume; més tard als apòstols". És sabut que Pau va escriure la primera Carta als Corintis cap a l'any 56 o 57 a tot tardar i, probablement, cap a l'any 54. En ella els recorda el que ja els havia dit en la seva estada en aquesta ciutat, estada que es va produir cap a l'any 50. El temps en el qual Pau va rebre aquesta catequesi (no oblidem que diu que "us vaig transmetre (...) el que a la mateixa vegada vaig rebre") degué ser entre els anys 35 i 37, quan va visitar Pere i Jaume a Jerusalem. Això significa que la fórmula que s'expressa en aquest text s'havia ja forjat tan sols entre tres i sis anys després de la mort de Jesús. No cal dir la gran transcendència de tot això, perquè això suposa que aquesta primitiva formulació de la resurrecció de Jesús es remunta a molt pocs anys després de la mort de Jesús i es recolza en el testimoni de nombroses persones que encara vivien i a les quals es podia consultar. Díficilment la bona notícia hauria pogut estendre's si la paraula d'aquests testimonis no hagués estat digna de crèdit per als qui la van escoltar, i tot això apunta al fet que aquests testimoniats expressaven un esdeveniment que, per a ells, era absolutament real.

D'un altre banda, els relats evangèlics sobre les aparicions constitueixen també un testimoni sobre la resurrecció de Jesús. Si bé la seva elaboració és segurament més tardana i en aquests relats són nombroses les dades contradictòries, la veritat és que és possible la reconstrucció d'aquests esdeveniments pasquals, l'últim nucli històric dels quals no és pot ignorar.

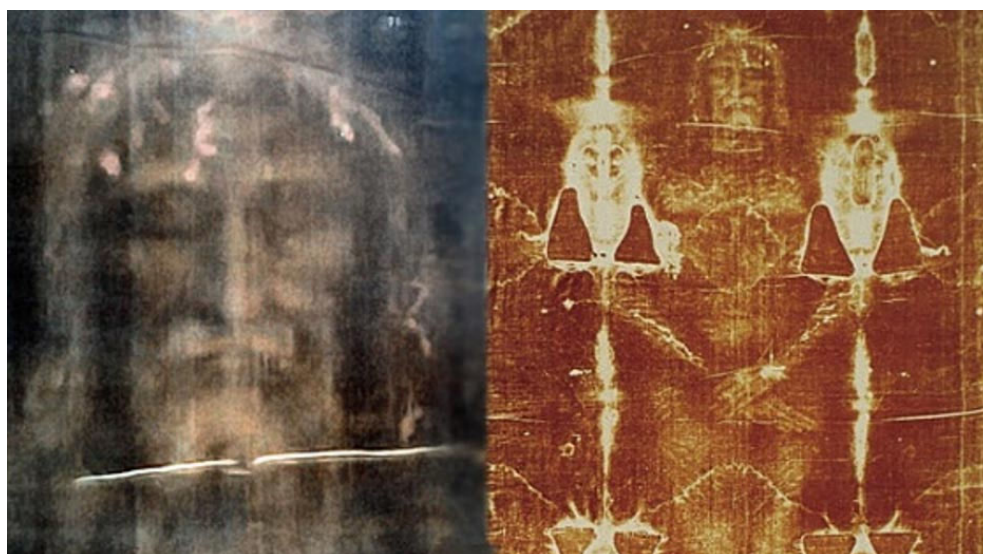
El sepulcre buit

És cert que el sepulcre buit ni és en si mateix una prova de la resurrecció de Jesús ni va ser interpretada en aquest sentit en un primer moment pels qui el van descobrir. Però no és possible tampoc dubtar del seu caràcter històric. A favor seu no sols està el testimoni múltiple dels quatre evangelistes, sinó també una dada òbvia: sense tomba buida no s'hauria pogut anunciar la resurrecció de Jesús en l'àmbit jueu, sobretot a Jerusalem; a més, els jueus, en polèmica amb els cristians, no van negar el fet del sepulcre buit, sinó que ho van interpretar d'una altra manera. La historicitat del sepulcre buit troba també un bon suport en els textos històrics sobre el redescobriments del sepulcre en el segle IV, després de la conversió de l'emperador Constantí. En definitiva, el sepulcre buit és també, a la seva manera, un "signe" o "petjada" de la resurrecció de Jesús.

Un altre testimoni mut de la resurrecció: el Sant Sudari de Torí

A Torí es conserva un llenç, conegut com la Síndone o Sant Sudari, que, segons es dedueix dels nombrosos estudis científics als quals ha estat sotmès, va ser l'utilitzat en la sepultura de Jesús de Natzaret. Aquest llençol reflecteix amb un realisme aterridor les tortures i turments a què va ser sotmès Jesús abans i durant la crucifixió. Però, igualment, en el Sant Sudari de Torí els científics han trobat petjades sorprenents que indiquen que aquest llençol és el testimoni silenciós però eloqüent de la resurrecció de Jesús.

Amb la mort de la primera generació de cristians van desaparèixer els testimonis directes de la resurrecció, la qual cosa degué contribuir al fet que sorgissin dubtes entre els nous seguidors, a les quals es dedica la coneguda admonició "feliços els que sense haver vist han cregut" (Jn 20,29). No obstant això, i malgrat els dos mil anys transcorreguts, com hem vist breument en aquestes línies, encara és possible avui, sense que això contravingui la nostra intel·ligència, cridar amb goig com aquells primers deixebles **"És veritat! El Senyor ha ressuscitat!"**

HORARIS DE SETMANA SANTA

Amb motiu de la pandèmia del coronavirus el bisbat ens recomana l'anulació de les processons (diumenge de Rams, dijous Sant i Vigília Pasqual), de l'aspersió amb l'aigua beneïda, del lavatori de peus de dijous Sant, i del Via Crucis pels carrers el divendres Sant.

Tota celebració ha de finalitzar abans del toc de queda a les 22.00 h.

DIUMENGE DE RAMS

Misses a les 10.30 a les 12.00 i a les 20.00 h. (La benedicció es farà des del presbiteri i tots, en els seus bancs, amb els rams a les mans)

DILLUNS SANT

Celebració penitencial a les 20.00 h.

DIJOURS SANT

19.30 h. Celebració de la Cena del Senyor. Després el Santíssim quedarà exposat i es farà l'Hora Santa, fins a les 21.30 h.

DIVENDRES SANT

A les 18h ofici del divendres Sant i a les 20.00 h Via Crucis dins l'església.

DISSABTE

20.00 h. Vigília Pasqual.

DIUMENGE DE PASQUA

Misses a les 9.00, a les 10.30, a les 12.00 i a les 20.00 h.

Intencions de les Misses

DIA	HORA	Que al Cel siguin!
3	19.30	Família Freixa Matalonga.
4	12.00	Família Torras Ortiz i Llimós.
5	19.30	Santi Rovira Clapés.
7	19.30	Carme Argemí, Família Gambús Forrellad.
9	19.30	Carlos Barba.
11	19.30	Isabel Palomares Cot.
14	19.30	Jaume Alsina.
15	19.30	Maria Vilanova.
17	19.30	Josep Barceló.
18	12.00	Emília Argemí Arnau.
22	19.30	Carme Argemí.
25	09.00	Família Grané Viadé.
27	19.30	Esteve i Francisca.

MISSES:

Dies feiners:

9:30 h. a la parròquia

19:30 h. a la parròquia

Dissabtes:

9:30 h. a la parròquia

19:30 h. a la parròquia, de vigília

Diumenges i festius:

9:00 h. a la parròquia

10:30 h. a la parròquia

12:00 h. a la parròquia

20:00 h. Missa jove a la parròquia

DESPATX PARROQUIAL:

Dilluns i dimecres de 20h a 21h

TELÈFON PARRÒQUIA 93 787 01 08

correu electrònic:

santjoan495@bisbatdeterrassa.org

Pàgina Web:

www.santjoandematadepera.org